

OBĚŽNÍK

České katolické misie

Ročník XXVI

Paříž

Číslo 1

leden - únor 1995

PŘÍPRAVNÝ VÝBOR FARNÍ RADY

České katolické misie v Paříži byl ustaven v následné diskuzi po mši sv. sloužené Otcem Kolářem dne 10. prosince mr. a již za deset dní poté se konala jeho první schůzka. Na ní bylo konstatováno, že společenství křesťanů ve Francii během strastiplné historie naší země prokázalo svou životaschopnost a že má smysl i v nových podmínkách. To ostatně potvrdila i anketa *Oběžníku* v r. 1990, kdy se sešlo 56 vyplněných dotazníků se žádostí, aby Česká katolická misie v Paříži nebyla zrušena. V provizoriu, vzniklém po odchodu Otce Koláře do Prahy, budoucí život *Misie* však nemůže úspěšně pokračovat. K nápravě věcí bude třeba především řádně ustavit *Farní radu* pomocí dotazníku, (je přiložen k tomuto číslu *Oběžníku*) jejíž členové převzímou nejméně na jeden rok odpovědnost za určitou práci, o níž bude *Oběžník* informovat. Nově zvolená *FR* se představí na pařížském arcibiskupství i biskupovi Škarvadovi, probere s nimi svůj statut a své poslání a naváže bližší spolupráci s církví českou i francouzskou. Předběžní zájemci o práci a tudíž kandidáti na řádné členství ve *FR* k dnešnímu dni : Jiřina Machová, Marie Stránská (nezaměňovat s Ing. Annou Stránskou !), Karel Kessner, Dr. Karel Novotný, Vladimír Stránský a Václav Umlauf. Česká misie by měla být znamením křesťanské solidarity a společenstvím společně prožívané víry což prakticky znamená : 1./ obnovit aktivní a pravidelnější život víry (liturgická obnova mše sv., biblické kroužky, tiskový apoštolát ...) 2./ prohloubit vzájemnou pomoc uvnitř *Misie* (při sociálních problémech, osamělosti, nemoci ...) 3./ více se zajímat o české studenty pobývající ve Francii a přemýšlet, jakým způsobem jim v jejich těžkostech pomoci, zejména těm, kteří nemají vládní stipendium. 4./ otevřít se více francouzskému prostředí, působit jako prostředník mezi českými křesťany ve Francii i doma a francouzskou církví. Pokusit se získat pro práci v *Misii* novou, už frankofonní generaci dětí ze smíšených manželství i jejich francouzské rodiče. 5./ v rámci *Misie* obnovit společensko - kulturní programy s prezentací české kultury a vzdělanosti. Prosíme všechny, aby se snažili hledat odpověď na "jak dále". Není snadné najít v nových podmínkách svou identitu ani pro nás v

Antonín Dvořák

cizině, ani pro českou společnost doma. Snažme se ji společně hledat se všemi kteří projevjí zájem a ochotu. V.U.

*

Dne 6. února tr. přijal *Otec Yves de Mallmann*, jenž je pověřen řízením vikariátu pro cizince v Paříži, dva členy přípravného výboru *Farní rady České katolické misie* (Dr. K. Novotného a M. Stránskou). Podle *Otce de Mallmanna* není ze strany arcibiskupství proti ustavení *FR* námitek a ani nepřítomnost kněze nemůže být překážkou pro regulérní fungování *Misie*. Jedinou otázkou zůstává, zda je o existenci *Misie* opravdový zájem, její program do budoucnosti realistický a pro českou obec přitažlivý. S napětím proto čekáme na vaše odpovědi na anketu v tomto čísle ! *M.S.*

*

NEPŘEHLEDNĚTE ! NEPŘEHLEDNĚTE ! NEPŘEHLEDNĚTE !

**V SOBOTU 25. BŘEZNA 1995 VE ČTVRT NA ŠEST VEČER (17 h 15)
BUDE PRO NÁS SLOUŽENA OTCEM KOLÁŘEM V KAPLI DOMU CENTRE
SEVRES - 35, rue de Sèvres, 5.patro, 75006 Paris, métro Sèvres-Babylone
ČESKÁ MŠE SV.**

Po mši sv. společné setkání v sále č. 5 (přízemí domu)

ČESKÁ KATOLICKÁ MISIE

*

ve Francii zaslala dne 28. ledna 1995 panu PhDr. P. Kolářovi, řediteli odboru krajaných a nevládních styků na ministerstvu zahraničních věcí ČR v Praze, dopis tohoto znění:

Vážený pane řediteli,

děkujeme Vám za dopis ze dne 15. 6. 1994 (č.j. 276.663 / 94 - OKNS) a za přiložený peněžitý dar ve výši 2.958 FF, který nám byl předán paní Dr. M. Pajerovou koncem roku 1994. Ve svém dopise vyjadřujete uznání České katolické misii v Paříži za její dlouholetou práci i za vytváření dobrého jména České republiky v zahraničí. Vaše uznání nás těší tím spíše, že se jedná o první veřejné uznání naší činnosti oficiální vládní institucí po roce 1948. Chápeme je jako vklad do budoucna, který zavazuje obě strany k vzájemnému respektu a upřímné spolupráci.

Charakter naší misie, jako nevládního a dobrovolného sdružení, které chce programově zůstat nezávislé vůči státním institucím, nás vede k tomu, abychom Váš dar v plné výši předali některé z charitativních organizací, které vznikají a pracují v naší vlasti. Z nich jsme si vybrali DOMOV SVATÉ RODINY Ulrychova ulice č. 10 162 OO Praha 6, jehož program starat se o mentálně poškozené děti a vytvářet pro ně prostředí skutečného domova, nás plně zaujal.

Tento dar předáme představené DOMOVA při jejím studijním pobytu v Paříži, který, jak doufáme, se uskuteční v březnu t.r.

Ještě jednou děkujeme za přátelský dopis i za přání zdaru v naší činnosti.

Jménem České katolické misie v Paříži
upřímně Vás zdraví

P. Petr Kolář S.J.

Zajímavosti z domova i ze světa

Pravoslavná církev svatořečila velkomoravského knížete Rostislava.

- Roman Kotecký, matematik z KU, objevil dopisy z r. 1910, které si psali A. Einstein s T.G. Masarykem.

■ Při pravidelné modlitbě Anděl Páně dne 30. října m.r. vyhlásil svatý Otec jména třiceti nových kardinálů. Jako druhého mezi nimi jmenoval pražského arcibiskupa *Mons. Dr. Miloslava Vika*, který je od roku 1993 také zvoleným předsedou Rady evropských biskupských konferencí a loni se stal členem papežské rady.

■ Prezidentská kancelář se odvolala proti rozhodnutí, kterým obvodní soud v Praze přikl katedrálu sv. Víta do vlastnictví církve.

■ SUPELEC (*Société des Ingénieurs de l'Ecole Supérieure d'Electricité*) v Paříži oslaví 13. března tr. stoleté výročí svého založení uspořádaním koncertu z díla A. Dvořáka (Othello op. 93, Koncert pro violoncello op. 104, Symfonie č. 7 op 70). Shodou okolností připadá na stejný den i stoleté výročí prvního provedení Koncertu op. 104. Koncert se uskuteční v sále PLEYEL (252, rue du Faubourg Saint Honoré 75008 Paris) 13. března 1995 ve 20 h 30, hraje SYMFONICKÝ ORCHESTR ČESKÉHO ROZHLASU (dir. VI. Válek, sólista Ivan Monighetti), vstupné 50 - 300 F.

Zaznamenali jsme *pro rozumné čtenáře: seznamujeme je s fakty a názory a ponecháváme jim volnost, aby si vytvořili vlastní úsudek.*

REVOLUCE, nikoli však sametová... (K výročí Vítězného února)

Odstraňovat všechny rozvratné reakční živly z úřadů, hospodářských i kulturních podniků, politických stran a z celého veřejného života, odpověděl soudruh posl. Rudolf Slánský, místopředseda ústředního akčního výboru v Praze na dotaz redaktora *RUDÉHO PRÁVA*, v čem vidí nejpřednější úkoly akčních výborů. Čistka ve výrobě a ve veřejné správě proto pokračuje, neboť je nutno *nemilosrdně* zbavit všechny nepřátele lidově demokratického režimu důležitých míst. V předsednictvu vlády propustil akční výbor ihned všechny zaměstnance kabinetů dr. Zenkla, Kočvary a Msgre Šrámka a zajistil spisy. Na ministerstvu techniky bylo odstraněno 18 reakcionářů. Na místo "hrobaře stavební dvouletky" Jaroslava Cuhry přišel býv. šéf výstavby Gottwaldových závodů. Úřadu na ministerstvu financí byli zbaveni dr. Zaozálek a pět ministerských radů. Na ministerstvu informací bylo zbaveno výkonu služby na 60 vyšších i nižších úředníků. Okamžitě byli propuštěni min. rada a gen. tajemník lidové strany dr. A. Klimek a min. komisař dr. B. Chudoba.

Z pražských vysokých škol byli vyloučeni : prof Engliš, Vošta, Bušek, Matějka, Novotný a Cvetler z právnické fakulty, a prof. Hýsek, Hutr, Kalista, Stejskal, Heger, Ulrich Patočka, Jirák, Machotka, Hendrych, Král, Chaloupecký, Ripka, Kovárna a Slabý z filosofické fakulty. Výkon funkce rektora KU (Karlovy university) bude zastávat Englišův náměstek prof. Bydžovský.

Také pražská divadla nezůstala stranou, zrovna tak jako gen. ředitelství dřevoprůmyslu, hospodářská skupina průmyslu papíru a Čs. hutě, z jejichž prodejen byli odstraněni všichni reakcionáři, mezi nimi ředitel Ferrometu, Vebel, který brzdil obchodní styky se Sovětským svazem. V pražských závodech byli propuštěni zaměstnanci, kteří vnášeli do podniků rozvrat a provokace. I bašta velezrady a protilidového útisku padla : nový ministr spravedlnosti s. dr. A. Čepička nastoupil ve čtvrtek v 15,30 hod. svůj úřad.

RUDÉ PRÁVO č. 49, ze dne 27. 2. 1948, KČS 1,50

●... Jediný, kdo mohl zvrátit nekrvavý průběh komunistického převzetí moci byl prezident republiky. Jeho rozkaz jako vrchního velitele branných sil (...) byl by navždy setřel z komunistického převzetí moci v roce 1948 ráz, který z hlediska poražených čs. demokratů je trapný i nesporný : ráz legality. (...) Jak Beneš tak i čeští političtí předáci byli rozhodnuti řešit krizi v duchu parlamentní demokracie, vyjedná-

váním a dohodou; jiné než ústavní a legalistické řešení krise nejenom nepřipravovali, ale ani jim nepřišlo na mysl, že by se o ně mohli pokusit. (...) Zdůvodňuje přijetí nové Gottwaldovy vlády, prezident vyslovil přesvědčení, že krise by "nakonec mohla vést k rozdělení národa. Stát musí být veden a spravován..."

Stát musí být veden a spravován, o stát se nesmí bojovat, kromě ve chvíli, kdy všechny síly, vnitřní i mezinárodně politické jsou rozloženy tak, že vítězství je téměř jisté nebo aspoň pravděpodobné. Prezident (nikoli poprvé v životě) počítal síly pro a proti, když si promítal na plátno budoucnosti průběh občanské války...

P. Tigríd, Marx na Hradčanech. New York 1960.

● ... Literát a scénarista Z. Mahler ve své knize píše o katedrále sv. Víta jakoby o živém organismu, historika však v jeho výkladu zarazí značný počet věcných chyb, omylů a člených polopravd, které jsou ovšem nejnebezpečnější. Zde se užívají na podporu demagogicky vedené argumentace o tom, že katedrála od samého počátku patřila "celému národu". (...) Kniha jde na dračku a do čela pobouřených vlastenců se staví studenti Knížákovy AVU, kteří píší prezidentu Havlovi, že odvolání proti rozsudku soudu o vlastnictví katedrály jsou ochotni podpořit výstražnou stávkou. To už však nebudou muset činit, prezidentská kancelář se na poslední chvíli odvolala. A je možné jen spekulovat, nakolik k jejímu rozhodnutí přispěl populisticky zmanipulovaný hlas veřejného mínění. (...) To, že spor mohl vzniknout a rozdělit zdejší společnost je nepochybně symptomem její duchovní situace. Definice národa protikladem k římsko - katolické církvi byla živá na začátku 20. let; přenášet toto ideologické pojetí do středověku, kdy katedrála byla postavena, je z historického hlediska naprostý nesmysl. Skutečnost, že "národ" je dnes samozřejmě identifikován se "státem", ovšem posouvá tragédii do polohy frašky, v níž spisovatelé a studenti hrdinně bojují za erární katedrálu.

Milena Bartlová, Ústav dějin umění AV ČR.

● ... Katedrála sv. Víta byla stavěna Karlem IV. pro pražské arcibiskupství, ne z daní poplatníků, jak se dnes mylně říká, ale ze sbírek ve farnostech a z darů věřících. Většina lidí, kteří podepsali petici, že by se katedrála neměla církvi vracet protože patří celému národu, jsou ateisté, kteří na ni stejně nikdy ničím nepřispějí. (...) Dnes se žádá od návštěvníků katedrály vstupenka za 80 korun, která opravňuje k návštěvě celého Hradu; separátní návštěva katedrály nebo baziliky sv. Jíří za několik korun jako tomu bylo dříve, není možná. Mnozí cizinci se domnívají, že je to poplatek, z kterého církev udržuje katedrálu, ale tak tomu není. Kdysi *Kancelář prezidenta republiky* sice platila ze vstupných i úklid katedrály, ale dnes, kdy se někdy vybere za den i 170.000 korun, *Kancelář* odmítá příspěvek na úklid poskytnout, a tak tyto náklady hradí církev sama ze svých prostředků. Historik se může podívat nad tím, že to, proti čemu se po staletí stavěli pražští biskupové, tj. aby feudální pán nepovažoval kostel za zdroj příjmů, se může opakovat i ve dvacátém století, zatímco křesťanu se vnucují slova žalmu: *Bože, vtrhli pohané do tvého dědictví.* I z domů kolem katedrály si dnes správa Hradu vybírá nájemné, ačkoliv znaky a nápisy na nich svědčí o tom, kdo je postavil a komu patřily. Je možno s klidným svědomím žít z výnosů něčeho co mi nepatří? Sv. Augustin napsal: *Když se odstraní spravedlnost, co jiného jsou království než velká lotrovství?* Jistě by nikdo z nás nechtěl, aby se tak nazýval nový český stát...

Mons. J. Polc, prof. teologické fakulty KU.

*

Otec Petr Kolář i redakce Oběžníku děkují za všechna přání k vánočním svátkům a k novému roku.

ROZHOVOR

s VLADIMÍREM STRÁNSKÝM

Oběžník : Právě zřizovaná Farní rada si vzala za úkol probudit naši Misii ze spánku k aktivnějšímu a duchovnějším životu. Než se tak stane, mohli byste nám - jako pamětník a dlouholetý šéfredaktor Oběžníku - říci, jak Misie žila a jak se podílela na životě krajanů v minulých letech ?

V. Stránský : Je známo, že legraci je schopna pochopit přibližně třetina lidí, proto s tím šéfredaktorem laskavě přestaňte, já o žádnou další ostudu nestojím. Již klasik praví : Lidé jsou zlí, lidé jsou zvěř ... A mluvit o spánku misie je nespravedlivé, spíš byste měli označit její dnešní stav - po "odsunu" Otce Petra Koláře do Prahy - za smrtelné zranění. Moje vzpomínky na Misii začínají až jarem 1969, na předcházející období však vzpomínala v Oběžníku 1 / 1991 dnes již zemřelá paní Choutková. Občasné české nedělní mše v Paříži tehdy sloužival Msgre Parolek v podzemí kostela MISSIONS ETRANGERES v rue du Bac. To bylo asi tak všechno, co mohl malé skupině Čechů poskytnout, místo jeho působiště bylo totiž Fontainebleau, do Paříže jezdil jen "na skok".

Oběžník : Kromě českých mší jinou činnost tenkrát Misie nevyvíjela ?

V. Stránský : Nebyly k tomu podmínky. Ani k setkáním a pohovorům nebyla k dispozici vhodná místnost, všechny zajímavosti a novinky byly probírány na dvoře před kostelem ve stoje spatném, v případě nepříznivého počasí v průjezdu dvora. Změnu v průběhu roku 1970 přinesl teprve příchod Otce Ant. Bernáčka. Díky jeho energii a obětavosti, založením tohoto Oběžníku i svým starým známostem mezi Čechy i Francouzi ještě z války, dokázal v krátké době téměř nemožné : nebylo zvláštností, když se dvakrát v měsíci dostavilo na českou mši sv. (s doprovodem varhan I) do kostela St. Germain l' Auxerrois více než sto návštěvníků . V přilehlém sále se pak pravidelně schůzovalo, konaly se přednášky s různými aktuálními i historickými náměty (z přednášejících : M. Bělehrádková, Dr. Dubina, I. Holý, Ing. Husák, Dr. Jiránek, Dr. Kinský, L. Máníček, F. Oberfalcer, V. Peška, E. Řehák, Dr. K. Schwarzenberg, , Dr. Šnejdárek, Prof. Tapié, Dr. Trnka, D. Trnková, P. de Vooght aj.), loutková představení, Mikulášské i vánoční nadílky ... Tam se také vypilo mnoho hrnců čaje a snědlo úctyhodné množství domácího pečiva, jež přinášely obětavé paní čerstvým uprchlíkům z ČSSR. S nimi se ostatně stýkal Otec Bernáček i ve svém bytě, kde jim nejen vařil polévky, ale hlavně pomáhal svými jazykovými znalostmi, radami i povzbuzením, zvláště potřebným před jejich další cestou do USA nebo Kanady, již z vlastního dobrodružného života poznal velmi dobře. V tehdejšímu programu Misie byly i poutě do Lurd, Chartres, Říma, Ronchamp u Belfortu, "polní mše" na sokolské louce v Gournay i na vojenském hřbitově v Targette u Arrasu, procházky s "průvodcem" po zajímavostech Paříže, založení sociální pomoci s názvem "Vzájemná služba S.O.S." i dětského pěveckého sboru, návštěvy nemocných apod.

Oběžník : Toto období České katolické misie v Paříži bylo zřejmě velmi úspěšné !

V. Stránský : Největší úspěch byl právě ve velké účasti a zapojení pařížských Čechů do rámce Misie. V úsilí dát lidem dohromady a poskytnout jim v jejich nesnadném životním údělu duchovní a morální podporu, byl Otec Bernáček neúnavný, v tom byl misionářem jak se patří.

Oběžník : Po jeho odchodu se ale Misie ocitla skoro ve stejné situaci jako je ta dnešní ?

vazovaly první kontakty s odešlými nebo vypuzenými z domova, zvláště s Chartisty (Charlie Soukup). Přirozenému úbytku v řadách Misie, které kdysi shromáždil Otec Bernáček, se ovšem zabránit nedalo, zvláště když proud nových (věřících) uprchlíků v osmdesátých letech ustal.

Oběžník : Absurdní na dnešní neutěšené situaci Misie je to, že ono "smrtelné zranění" jí vlastně způsobila svoboda ve vlasti. Myslíte si, že se s tím dá něco dělat a udržet ji při životě ?

V. Stránský : Pro nás i pro Misii se uzavřelo jedno období a nastalo nové, plné nejistot, pochyb a neshody, ale i nových nadějí. Zakládáním nové Farní rady je podán důkaz, že českému společenství věřících ve Francii není její osud lhostejný a že existuje vůle vymanit se z této situace vlastními silami. Potěšitelný je rovněž přátelský zájem našich zastupitelských úřadů. Kladný výsledek bude ovšem záležet nejen na Farní radě, ale i na zájmu, pomoci a spolupráci všech ostatních.

Děkujeme za rozhovor.

Dopisy

.....
 ... *Vlastně v těch nejtěžších životních chvílích jsem šťastná. Stále si mohu Pavlíka pochovat, Pét'a se chová statečně a tak si vážím těch chvílí, kdy děti nic nebolí. Mám nejbájenější přátele ve Francii ! (...) Děti už začínají mít opravdovou péči, obvodní lékařka je výborná. Zařídila nám docházky neurologa do bytu, náběry krve jezdí dělat k nám. (...) Stále věřím, že se stane zázrak... třeba Pavlík promluví. Naděje umírá naposledy. Ani nevíte, jak často na každého z vás myslím, i když vám píší všem dohromady. Kéž bych mohla něco pro vás udělat, abyste měli radost !* L. Heřmanová

POMOZTE PAVLÍKOVÍ - OPRAVA. V minulém čísle Oběžníku (6 / 94) se nám vloudila do článku o nemocném PAVLÍKOVÍ HEŘMANOVÍ z Prahy nepřijemná tisková chyba. Poslední věta měla znít takto : *Kdo z vás se chce a může ke skupině "POMOZTE PAVLÍKOVÍ" připojit, přihlaste se u paní Mileny Denot 7, rue Jean Macé 91300 MASSY (nikoli MACY, jak bylo uvedeno) Prosíme o prominutí.*

... *Díky za poslední "Oběžník", prosím však, abyste mi po skončení předplatného další čísla neposílali, mám velmi slabý zrak. Redakci přeji vše nejlepší a zůstávám se srdečným pozdravem*

Sr. M. M. D., Grenoble

... *Vážená a milá Misie v Paříži, rád bych vám touto cestou vyjádřil svůj dík za zaslání "Oběžníku". V Paříži se již bohužel vyskytovat nebudu, studia i stáž skončily a já jsem se vrátil zpět do vlasti. Kdybych však někdy přijel do Paříže na děle, velmi rád se seznámím se "současnou" pařížskou komunitou, s některými "starousedlíky" se mi to již podařilo. Dodatečně posílám "abonnement" a loučím se s vámi s přáním šťastného nového roku. Váš*

P. J. Děčín

... *Manžel se asi z restitucí zblázní, co kdysi sebrali za jednu noc (i s tchánem), nejsou teď schopni vrátit ani za pět let. Kdyby Havel nevyrukoval s tím "nejíme jako oni", mohlo být všechno daleko dál, protože "oni" by neseděli všude, kam se podíváš. (...) Mezitím ti místní soudruzi rozkrádají barák, vytrhali ústřední topení, vypínače i měděné oplechování a odvezli kotel. Takže nám zřejmě vrátí ruinu pro bagr. Ten můj má z toho nervy pryč, měl již dvakrát srdeční záchvat, takže totalitu přežil, ale asi ho zničí restituce. Lidé tu prostě kradou jak tomu navykli, nevidí v tom nic špatného. Nebýt našich dětí, které se kvůli nám na žádné studie nedostaly, nechala bych vše padnout, protože je mi milejší zdravý manžel než majetek. (...) Mně stačí pocit svobody a jsem skutečně ochotná (nejenom nucená) si utáhnout opasek. Když někdo moc nadává, usuzuji, že se mu za komunistů vedlo líp, protože byl "u*

V. Stránský : Ne tak docela. Když v říjnu 1973 odešel do Švýcarska, vznikly sice jisté problémy a akceschopnost Misie poněkud poklesla, dětský pěvecký sbor záhy zanikl, protože děti povyroستly a ztratily dětské hlasy, fungovala však - málo ale přece - Farní rada jmenovaná ještě Otcem Bernáčkem. Také pravidelnost mší a schůzek, což má velký vliv na návštěvnost, byla - až do přesídlení Msgre Parolka do jižní Francie - zajištěna. Ale i pak se vždycky nějaké řešení našlo, většinou "zaskočil" některý ze slovenských nebo francouzských kněží anebo přijel někdo odjinud (nejčastěji P. A. Heidler z Německa nebo P. J. Pazderka z Londýna), jemuž jsme mohli, tenkrát ještě bez problémů, přispět na cestovné. Největší rozdíl mezi tehdejší a dnešní situací byl v tom, že toto "bezvládlí" trvalo "pouze" dva roky a že nástupce Otce Bernáčka byl znám ; muselo se jen počkat, až Petr Kolář dostuduje. Ale i tak se uskutečnilo mnohé, na co dnes není ani pomyslení. Jako příklad bych mohl uvést zdařilý průběh I. Symposia v červnu 1974 v církevní škole v Antony (tu "zajistil" Dr. R. Kinský), kde přednášeli Dr. K. Vrána a Dr. K. Skalický z Říma a kam se dostavil rekordní počet posluchačů, mezi nimiž nechyběl ani student teologie P. Kolář ani P. Tigríd, dnešní ministr kultury ČR. Že se podobné akce neobešly bez předchozí přípravy a informací pomocí Oběžníku, je samozřejmé ; už tenkrát jsem se jeho vydáváním - i tisknutím za vydatné pomoci pana Fiedlera - musel zabývat.

Oběžník : Takže Otec Kolář přebíral Misii téměř v plném provozu a mohl bez problémů pokračovat v díle Otce Bernáčka ?

V. Stránský : Ke změnám samozřejmě došlo, nejen přestěhování do CENTRE SEVRES. Např. ustavením Biblického kroužku (předpokládám, že v Praze se dnes říká Bible study), vybudování rozsáhlé knihovny s knihami exilových nakladatelství, úzkým osobním stykem s čs. světovým exilem i s francouzským prostředím (kde byl velmi oceňován), projevilo se jiné intelektuální zaměření Otce Koláře, hlavní změnu však vyvolala změna se politická situace ve vlasti, zejména po vzniku Charty 77, na což bylo nutno reagovat. Právě proto se pozornost Misie přeorientovala na dění a podporu domácího disentu, právě proto vznikl Fond solidarity, jenž si vzal za úkol morálně i materiálně podporovat křesťany i jejich rodiny, pokud byli režimem pronásledováni nebo vězněni (pašování doma zakázané literatury i léků, zasílání balíků se šatstvem i potravinami, získávání sympatií a podpory od francouzských institucí i jednotlivců apod.), o nichž jsme se dovídali ze zpráv vydávaných paní I. Tigrídovou či I. Medkem ve Vídni. S mnohými z nich se ale Otec Kolář znal osobně a byl s nimi v (ilegálním) přesném styku. Novinkou byla také práce s mládeží ; pro ni byl určen cyklus přednášek o dějinách českého státu V. Pešky, zatímco Otec Kolář se ujal vyučování katechismu i hře na kytaru a zúčastňoval se s ní letních a zimních táborů. Kromě toho se podařilo zorganizovat zájezdy mládeže z ČSSR do Tizé, Štrasburku a Santiago de Compostelle.

Na dílo Otce Bernáčka bylo navázáno vydáváním Oběžníku i zaběhnutou pravidelností mší s přednáškovým programem, navíc s využitím technického zařízení CENTRA (videokazety, promítání filmů, reprodukováná hudba) při programech získaných a přivezených odjinud, také z domova. Tím vším se Misie tak trochu stala i jakýmsi českým kulturně - společenským centrem Paříže, v jehož sálech se nejen přednášelo (V. Neuwirth, J. Vladislav, I. Medek aj.), půjčovaly a prodávaly české knihy, gramofonové desky a magnetofonové pásky, pořádaly výstavy a hudební večery (K. Kryl, Z. Darmovzal), besedy se známými osobnostmi (Jára Kohout aj.), ale i schůze a oslavy ostatních pařížských demokratických spolků. Zde se také na-

nich" a kradl. Nejvíc mě dopálí, když začnou tvrdit, že do KSČ museli - "kvůli dětem" či "aby tam byl aspoň někdo slušnej". To mi ničí nervy, ten zatracenej samet na nás ještě pěkně odře...
Z Prahy

Jako nedoručitelný se nám vrátil Oběžník od těchto adresátů:

M. Dolečková	38000 GRENOBLE	D. Luxová	92200 NEUILLY s. S.
F. Fiedler	75001 PARIS	M. Nikodem	93240 STAINS
M. Jindrla	68000 COLMAR	M. Polata	93220 GAGNY

Na Českou katolickou misií a na Oběžník přispěli:

Auerhahn	Hobzová	Kurzweil	Stany
Bambásková	Challier	Lafont	Starý
Bílek	Janotová - Leclerc	Mensdorff - P. B.	Svobodová
Braud	Jellínek	Ministerstvo zahr. věcí ČR	Šváb
Černá	Kessner	Novotný K.	Tesařová
Filo - Korner	Králík	Poupet	Vaniček
Fischmeister	Křížová L.	Rodolphe	Veltruský
Fišera	Křížová M.	Řehák E.	Zoufalý
Hadašová	Kubů	Smutek	Zouhar

Všem dárcům upřímně PÁN BŮH ZAPLAŤ !

*

Ať je smutno - jen když je trochu veselo

STARÉ ZLATÉ ČASY...

Roku 313 vydal císař Konstantin edikt zvaný Milánský, kterým bylo křesťanství uznáno za rovnoprávné se státním. Sám si podržel hodnost pohanského velekněze (pontifex maximus), pokřtít se dal až na smrtelném loži. Význam jeho činu je v tom, že včlenil křesťanskou církev do římské státní organizace. Edikt přiznával křesťanům právo existence před zákonem a vrátil jim všechny zkonfiskovaný majetek.

Slovník antické kultury, Praha 1974

"To kafe má nějakou divnou chuť", zatvářil se otráveně. ~ "Jdi radši dál vod tý díže, milánku", vmísila se. ~ "Na to ty holt nemáš hlavu", odsekl. ~ "Na co plot ?" ohradil se. ~ "Radši to podlezem", přeskočil mu hlas. ~ "Buďte rád", poradil. ~ "Hurá", zasníl se kaprál. ~ "Jen když mně vstaly aspoň nohy", mávla rukou.

Alena Vostrá, Lingvistická cvičení.

Jak se dovídáme z časopisu *Hlas sv. Cyrila a Metoda*, vydávaného v Německu Msgr. P. Kučerou, existovalo ke konci m.r. v Německu 13 (slovy: třináct) farností obsazených českými knězi. Ve Stuttgartu je však farnost zatím neobsazena. To je ovšem neslýchané ! Co si o tom, my Pařížané, máme myslet ? Snad jedině : *C'est un skandale !*

**Z mudrosloví jistého národa
středoevropského:**

*Co naděleš -
dětma nezatopíš !*

OBĚŽNÍK — bulletin de la Mission Catholique Tchèque de la région parisienne
Certificat d'inscription n° 52316

Périodique paraissant 6 fois par an, abonnement : 20 F

Editeur responsable : P. Petr Kolář SJ — 35bis, rue de Sèvres, 75006 PARIS tél. 44 39 75 00

Les abonnements par chèque à l'adresse :

MISSION CATHOLIQUE TCHÈQUE, CCP 201 38 63 M Paris